

Zpátky do minulosti.

Občas v životě nastanou chvíle, kdy člověk díky aktuálním událostem nemůže dělat řadu věcí a aktivit, protože mu to momentální situace (Covid-19) neumožňuje. Vše špatné je pro něco dobré, říká se. A to je fakt.

Výlet do minulosti se týká koncertů a festivalů, které jsem organizoval, nebo na kterých jsem se aktivně podílel. Přiznám se, že jich je víc než 2000, zhruba. Přesně to nevím. Na nějaký čas se stávám archivářem dokumentů a hlavně zážitků z minulosti. Pokud k jednotlivým akcím máte vzpomínky, fotky, věci, zážitky, napište a pošlete prosím na mail: *bravogril@seznam.cz*

Nechci nic slibovat, ale pokusím se to po částech a za delší čas vydat knižně. Díky za pozornost. Váš Jakub Cecek. Start byl akcí č. 1., v roce 1997.

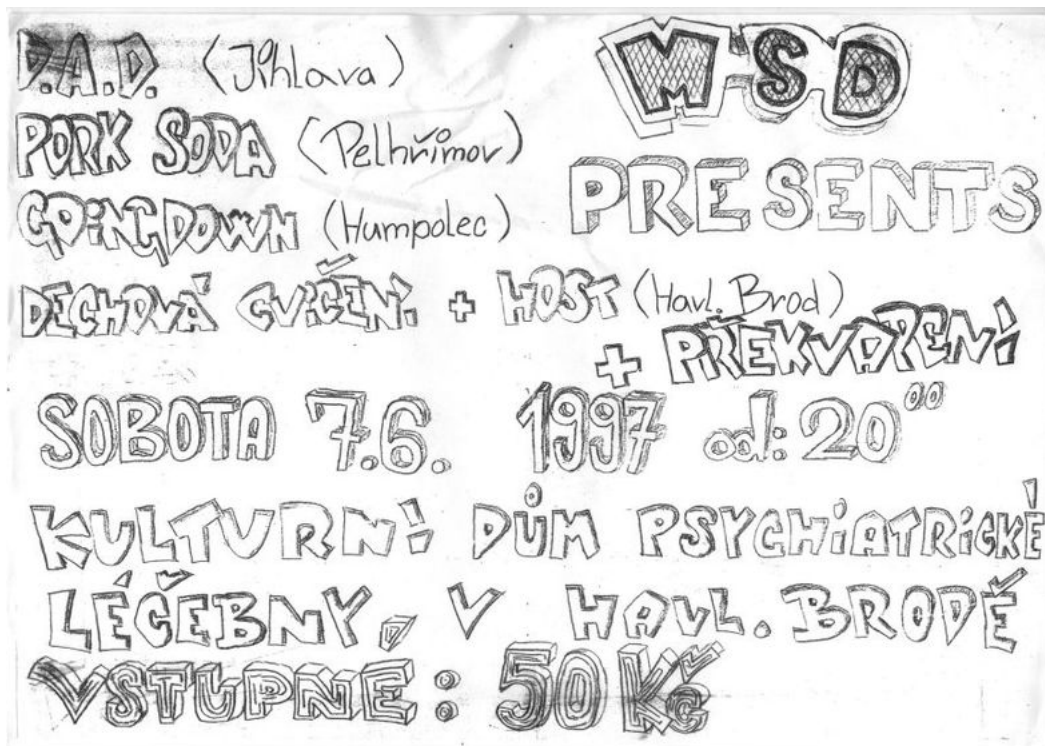
Cecek akce: historie č. 1/1997

První akce, na které jsem se kdy podílel, proběhla 7. 6. 1997 v Havlíčkově Brodě v KD tehdejší Psychiatrické léčebny. Akci jsem organizoval s bratry Nekvapilovými a jejich kamarádem. Tuším, že se jmenoval Ulman. Oni byli tehdy členy MSD (Mladých sociálních demokratů). Bratry Nekvapilovy jsem znal z fotbalu, protože jak já, tak oni kopali za Slovan Havlíčkův Brod. Jirka mladší bratr byl skvělý krajní záložník a Michal starší bratr byl vynikající krajní útočník. Jezdili jsme spolu na rockové festáky. Jejich otec přezdíváný Hook (po úraze na dráze měl jen jednu ruku) byl okresním šéfem ČSSD. V jejich bytě s ním občas pokuřoval cigarety dnešní prezident Miloš Zeman. Jejich matka (strašně hodná žena), přezdíváná Inka, kouřila tehdejší cigarety Inka. V jejich garáži, díky liberální výchově obou rodičů, proběhlo několik sudů za zvuku kazeťáku a punk kapel té doby (nejvíce se žhavilo MC Epidemie).

Zkušenosti s organizováním akcí jsme neměli žádné. Volba místa padla na tehdejší sál KD PLHB, protože to bylo levné. Akci zvučil pan Sýkora řečený Bohoušek (už tehdy neměl moc vlasů), protože jsme ho znali z místních rockových koncertů. Ty ozvučil většinou právě on. Kapely jsme vybírali hlavně regionální a za cesták. Já jsem znal D.A.D., hlavně bubeníka Dýžu. Michal Nekvapil znal Pork Sodu a Going Down, protože tehdy studoval v Humpolci. Dechová Cvičení nám dohodil kamarád Petr Horák (řečený Horys).

Akce dopadla návštěvnicky špatně, ale to nám vůbec nevadilo. MSD nad ní mělo záštitu a provar zalepilo. Ulman byl v šoku, čeho je mládež schopná a myslím, že díky této akci zjistil, že podobná sociální laboratoř mu body v politice nepřinese. Tehdejší zelenáč Cecek (přezdívka z fotbalu) a jeho bratr Cecek mladší (v té době hrál hokej za místní BK Havlíčkův Brod) se věnovali společně s bandou kámošů pogu před pódiem. Akci nikdo neřídil, a pokud bych jí měl stručně charakterizovat, tak slovem anarchie. Vzhledem k počtu návštěvníků to ale nikdo moc neřešil. D.A.D. (kdysi Děti Atomové Doby - tehdy hrály punk) hráli doom metal. Dechová Cvičení v čele s frontmanem Balouem (dnes provozní klubu Oko v HB a frontman pozdějších *Nu Pagadi*) hrála bigbít punk. Pork Soda, která byla na akci asi nejlepší kapelou, hrála hardcore. Tehdejšího zelenáče oslovil a nadchl nevypočitatel-

ný cigán a skvělý excentrický bubeník Kandus. Going Down hráli crossover. Jejich zpěvák Žaka jsem znal z rock-klubu Zanzi Bar z Humpolce, kam jsme často jezdili páchat různé nepříčetnosti.

Bohužel už tehdy byli bratři Nekvapilové často pod vlivem psychotropních látek. To mě neoslovovalo stejně jako nastupující elektro scéna, kterou jsem nesnášel. Rozchod proběhl nějak přirozeně. Moc rád na ně vzpomínám, protože jsme toho spolu zažili jako nezletilí puberťáci hodně. Michal se vydal cestou organizátora a promotéra různých akcí. Spíše z žánru elektro, drum and bass a začal si říkat Jahrider. Nakonec jako nepoučitelný skončil opakovaně ve VTOS. Jirka se stáhl do ústraní. Už není mezi námi, protože v roce 2019 spáchal sebevraždu.

Ulmana jsem už neviděl. Myslím, že ani v ČSSD nějakou velkou kariéru neudělal, i když vzhledem k aktuálním výsledkům a chování ČSSD není o co stát. Netušil jsem, že se ocitnu na druhé straně barikády a pavilon č. 1 (přímo nad kulturákem PLHB - pacienti řečený odmašťovna) se stane na nějaký čas mým působištěm.

Zkušeností z akce jsem nabral hodně a později je využil v dalších koncertech. O tom ale přátelé v dalších dílech.

Cecek akce: historie č. 2/1998

Od první akce jsem si dal pauzu víc jak 8 měsíců. Jezdil po celé ČR po koncertech a festivalech převážně punk a hardcore ražení. Společníkem ve vlaku byl většinou kamarád Petr Horák (řечený Horys) z Veselého Žďáru (vesnice kousek od HB). Jezdilo se převážně vlakem a tak jsem poznal řadu nádraží a nádražních bufetů. V hlavě mně utkvěl hlavně ten nádražní bufet v HB, kde obsluhoval číšník řечený Šimpy (měl odstáté uši). Pokud jste nejedli rychle, byl vám schopný odnést půlku držtkové, nebo půlku párku. Prioritou pro něj byl čistý a prázdný stůl. Vedle byla restaurace *Dvojka*, kam by asi Ladislav Špaček nevzkročil. Číšník si vás prakticky nevšímal. Dnešní konverzační otázka v řadě top restaurací: *Je všechno v pořádku?*, nepřipadala v úvahu. Podobná zařízení jako zde výše uvedená jsem vyhledával.

Jedním z takových podniků byla *hospoda U pacienta* v Babicích u Okrouhlice. V pronájmu od obce jí měl osobitý člověk, který se jmenoval Eduard Harvan. Eda nosil černou kravatu a byl v jádru hodný člověk. Energeticky a dynamicky nasměrovaný. Poznal jsem ho, když jsem jezdil na koncerty Pavla Milichovského (ředitel kapely *Volant*), který měl v Babicích příbuzenstvo a pořádal tam koncerty pod hlavičkou JPP (jedna paní povídala). Pamatuji si, že Eda vždy přišel a řekl: *Desítku, nebo dvanáctku?* Edu jsme občas provokovali. *Už vám nenaleju, jste opilí. Dělej, nebo tě udáme, že čepuješ nezletilým.* Eda to bral s rezervou, měl pankáče rád a jeho dcera Jitka také. Ceny v hospodě měl lidové. K tomu skvělé utopence. Volba místa další akce byla jasná.

Akci jsme s Horysem pořádali spolu s Pavlem Frimlem (*Papagájův Hlasatel records*). Znali jsme ho z koncertů, protože tam jezdil se svým distrem. Řadu kapel, převážně na kazetách, vydával. Osud tomu chtěl, že jsme se za několik let stali kolegy a konkurenty, ale o tom až později. Pavel (přezdívaný Papagáj) akci dramaturgicky obsáhl. Zvuk zajistil Bohoušek se svým kolegou.

Novotou byl vegetariánský guláš (Edovi to nevadilo - vege utopence neměl) a možnost přespání na sále. Dokonce mi pár lidí volalo domů na uvedený telefon a ptalo se na info (to byl ještě starý typ - vytáčený telefon do půl-

kruhu). Akce nesla název Punk Not War (na sále a před pódiem to vypadalo trochu jinak) a proběhla 18. 4. 1998 v hospodě U pacienta v Babicích.

Papagájův Hlasatel csc.
nositel řádu práce
vás zve na:

PUNK NOT WAR

Punkový minifestival, kterého se zúčastní:

LYSINA LENINA
polský svižný reggae punk NEPŘIJELI

P.V.A.
kultovní punkáči z Plzně zde pokřtí svou novou kazetu

POSLEDNÍ GENERACE
punk z M. Krumlova taky s novou kazetou

TOTÁLNÍ NAsAZENÍ
rychlejší melodický punk ze Slaného

ČISTÁ RYŽA
hc/punk ze Slovenska

Na místě prodej kazet, CD, triček, 7"EP, násivek ...

BABICE u Havl. Brodu

sobota 18.4. ve 20.00 hostinec U pacienta

Možnost přespání na sále, vegejídlo

Babice jsou pár kilometrů od Havl. Brodu a dostaneš se tam z Havl. Brodu vlakem (směr Kolín), vystoupíš v Okrouhlici a odsud 1 km pěšky.

Vlaky tam: z Havl. Brodu 16:52 (příjezd 17:03), 18:47 (příjezd 18:58)

infotel: 0451/243 88 Jakub, 0502/427 778 Pavel nebo Zbyněk

Přišlo poměrně hodně lidí, cca kolem 200. Polská kapela Lysina Lenina nedorazila. Poslední Generace křtila kazetu a pamatuju si, že hráli na bicí, kde byla přeškrtnutá firma Shell. Vůbec, kapela byla taková aktivistická (práva zvířat, veganství, lidská práva), tehdy to bylo v menšině a tak nějak to

patřilo k době. Zpěváka kapely jsem nedávno (po 20 letech) potkal v Brně na autobusáku u Zvonařky. Démon alkohol ho pohltil. Měl triko XIII. Století. A prý jestli mu nedám pár drobných ze staré známosti, aby měl na pivko. Nedal jsem a jako správný člověk pracující v pomáhající profesi ho vyslechnul (šlo mi to jedním uchem tam a druhým ven).

Další kapelou byla Čistá Ryža ze Slovenska. Ostrý hc/punk až do crustu. Mám pocit, že zvláštností té kapely byla flétna v sestavě. Nejlepší kapelou bylo Totální Nasazení ze Slaného. Tenkrát hráli ve třech. Měli desku vydanou u ANK (label legendárního manažera Růžičky) a jejich písničky seděly jak prdel na hajzl. Další, co bylo u téhle kapely sympatický, že kytarista a bubeník měli rádi Irskou kapelu *Therapy?* O ní jsme si parádně pokecali (jsem jejich velký fanda). P.V.A. také křtili kazetu a zahráli hodně dobře. Akce se obecně povedla, což potvrdila konzumace až do ranních hodin. Eda zavřel hospodu, ale na sále nás nechal svému osudu. Však jsme si to při úklidu sálu (nejhorší je přilepený vajgl, žvýkačka či zvratky a nespláchnutá stoliče) uvědomili. Nejvíc mě bavil ten pocit, že nevíš, jak to dopadne. Ten přirozený adrenalin, když jsou všichni spokojený a ty také. Kdo nepoznal, nepochopí, kdo zná, chápe.

Cecek akce: historie č. 3/1998

Další akce se měla konat v Babicích v hospodě u Pacienta. Babice se za pár let stali tradičním místem nejen punkových koncertů a to sebou přineslo i negativa. Největším negativem byl zájem a aktivity nácků. V těch časech banda tupohlavců napadala a buzerovala prakticky kohokoliv, kdo neměl vyholenou hlavu, výraz Colliny, černé kšandy, bombra, kanady a nechodil, jako když má u rekta stolicí. Známá byla „Waffen SS“, buňka ze Světlé nad Sázavou, o které byla, za několik let, TV reportáž.

Každopádně fašouni Edovi volali domů a hrozili fyzickou likvidací jeho celé rodiny. Eda dostal i anonym (dopis s krví). Mě volali domů také. Slovní salát vulgarit a výhrůžek bylo něco, s čím jsem se setkal poprvé v životě. Eda se rozhodl na poslední chvíli akci zrušit, což bylo nepřijemné, ale pochopitelné.